и мене ти ся бояха
утрѣзнѣхъ азъ на хората и тѣ на мене
но види богъ че азъ не съмь злобвий
за тѣхъ сърце то ми милвй
сътѣхъ братски да живѣя
какъ искахъ азъ да гы обичамъ
добросърдеченъ както бѣхъ
азъ щѣхъ да бъдѫ жертва заради тѣхъ
рѫцѣ=
простирахъ имъ горѣщы азъ=объятия
давахъ даръ
и младо сърце, носяхъ, сърце ревность жаръ.
и Нѣ(на) познахѫ тѣзи братья
отъ братски обичъ страстенъ жаръ
и не прiехѫ моятъ даръ +

и колкото азъ гы обичамъ

тѣ дважь отъ мене са отричатъ

но пакъ защо припомнямъ азъ

минѫлый вече тъженъ часъ

що было то....

+ пакъ тѣй гы молѣхъ азъ, що ми е въспоминание
было мъничетко то неопитно желание
дѣте съмь былъ тогава, сега изново моля азъ
душата ми днесь жадно ище
безмълвно тѣ тихото жилище

желанья вѣчни, вкусувашъ са мечтъ

априлъ е мѣсецъ - по край пѫти жъркатъ ласточички
поля, дървья и планины благоухаятъ всички
прѣятенъ вѣтрецъ вѣе
кукува кукувицата и славей сладко пѣе.
земета ся смѣе, и бисеръ роси небето
[illegible]
и тукъ тамъ ся види повѣхнало цвѣте

отъ дивякъ или отъ нехаловитъ пѫтникъ откѫсано
катъ цвѣтъ повѣхнѫхъ кога гнѣтъ прѣсъвпава говори
и вихъръ мрътвецъ пома съ тѫжински шипи падва
сякашъ ще проговори
но дума вечь не е чутъ; съсъ ангелы приказва
мечтата си като водытѣ въ езеро ....

...АРХИВ
СОФИЯ